

מרים ראתה את הילדה החדשה בכיתה, דבורה, ניגשת אליה. דבורה נראתה נבוכה. "שלום, אני דבורה. חדשה בכיתה. לא הבנתי כל כך את מה שלמדנו היום בתורה. אולי את יכו..." מרים הבינה שהמצב מאד לא נעים לדבורה ולכן חשבה מהר ומצאה פיתרון. היא קטעה את דבורה באמצע המשפט. "קוראים לי מרים. ברוכה הבאה. זה מצחיק שפנית אלי, כי ממש ברגע שניגשת אלי התלבטתי מה לעשות כי גם אני לא הבנתי את מה שלמדנו. אולי תבואי לביתי לאחר הלימודים היום וננסה ללמוד ביחד את הפסוקים האלה. אולי ביחד נצליח להבין אותם". חיוך של שמחה החליף את המבט הנבוך שהיה על פניה של דבורה.

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זצ"ל שם לב לכך שהמילה המתארת את עשייתו של אברהם אבינו בשעה שאורחיו סעדו היא "עומד". מילה זו, אומר רבי לוי יצחק, היא מילה המתארת בדרך כלל מלאכים. מלאכים אינם יכולים לשפר את עצמם כי אין להם בחירה חופשית. לכן הם נקראים "עומדים". לעומת זאת הצדיקים נקראים "מהלכים" כי הם תמיד שואפים לשפר את עצמם ולהתקדם בעבודת ה'. אם כן מדוע התורה מציינת שאברהם "עומד עליהם"? כאשר אדם מכניס אורחים, לא מספיק לתת להם לאכול, לשותות ולנוח. צריך גם לתת להם להרגיש נח וטוב עם החסד שגומלים עימם. אם אורח חש שבעל הבית עושה עמו חסד מתוך הרגשה שהאורח הוא מסכן וזקוק לעזרה כי הוא לא יודע לדאוג לעצמו, כל ההארכה נהיית לא נעימה. חשוב שהמארח יתן לאורחיו הרגשה שהוא אינו יותר טוב מהם. מסיבה זו התורה מתארת את הכנסת האורחים של אברהם במילה "עומד" - כלומר, אברהם הראה את עצמו שהוא אינו יותר טוב מהמלאכים, ועל ידי כך הם שמחו בהארכה.

שאלות לשולחן שבת

- בסיפור הקצר שפותח את דבר התורה מרים לא רק הסכימה לעזור לדבורה, אלא היא עשתה זאת באופן שדבורה גם תרגיש טוב בכך. איך היא הצליחה לעשות זאת?
- אברהם מצא גם דרכים אחרות לתת לאורחיו להרגיש "בבית". קרא/י את הפסוקים וחפש/י את הדרכים הנוספות.